



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: P. C., bytem R., zastoupeného: JUDr. Dagmar Vrbecká, advokátka, se sídlem Svazu bojovníků za svobodu 68, 337 01 Rokycany, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 22.6.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 20.5.2015 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 20.5.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 13.3.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 22.6.2015 následně k výzvě soudu doplněnou (*připojena byla mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí*), se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 20.5.2015 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 13.3.2015, kterým mu přiznala od 8.3.2015 invalidní důchod ve výši 7.530,-Kč pro invaliditu druhého stupně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**)*, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Rokycany (dále jen **OSSZ**) ze dne 5.2.2015 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, když pokles jeho pracovní schopnosti činí 60%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 20.5.2015* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 23.4.2015 bylo zjištěno, že *žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona*, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle ustanovení § 26 zákona, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené

v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60% (*datum vzniku invalidity 23.5.2014*).

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože v posudku o invaliditě ze dne 23.4.2015 bylo pominuto, že jeho zdravotní stav mu nedovoluje využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a brání mu i v případě zvlášť upravených pracovních podmínek vykonávat jakékoliv soustavné zaměstnání. Při posuzování mělo být užito § 3 odst. 2 vyhlášky a horní hranice měla být zvýšena na 70%, což představuje invaliditu III. stupně. Požaduje přezkoumání svého zdravotního stavu, zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 20.5.2015 a pro vady vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.2.2015 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 23.4.2015 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nemění; datum vzniku invalidity: dle OSSZ 7.11.2014, dle ČSSZ 23.5.2014 dnem propuštění z hospitalizace.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 31.7.2015 k důkazu navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že za zjištěného skutkového stavu trvá na svém rozhodnutí a navrhuje soudu zamítnutí žaloby. Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 20.5.2015 bylo žalobci doručeno dne 22.5.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru psychiatrie *po jednání konaném dne 5.11.2015*, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně* podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 23.5.2014 shodně s ČSSZ, to je dnem propuštění z Psychiatrické léčebny L. Komise není v souladu s posudkem OSSZ a námitkovým řízením, jelikož se u žalobce jedná o zvlášť těžké postižení, časté ataky s funkčně těžkou reziduální symptomatikou, trvalou psychotickou nebo reziduální symptomatiku těžkého stupně a závažné narušení výkonu téměř všech denních aktivit. PK MPSV hodnotila jako rozhodující

příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti polymorfní psychotickou poruchu se symptomy schizofrenie, paranoidní poruchu osobnosti a v posledním nálezu bylo uvažováno i o paranoidní schizofrenii. Míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena podle kapitoly V, položky 3e) přílohy vyhlášky na dolní hranici ve výši 70% (rozmezí 70 – 80%) s ohledem na jedinou hospitalizaci a absenci postprocesuální poruchy osobnosti a tato míra poklesu nebyla změněna, neboť z doložených lékařských nálezů nelze prokázat takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka § 3 odst. 1 vyhlášky, ani není důvod pro užití § 4 odst. 1 vyhlášky. Dále bylo uvedeno, že žalobce pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopen výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek; doba platnosti (lh. KLP) 31.5.2018. (*Stejnopis posudku byl doručen straně žalobce i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly žádným posudkovým lékařem shledány.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného

rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 20.5.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 5.11.2015 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byl žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze druhého stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.5.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 13.3.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce od 23.5.2014 k poklesu míry pracovní schopnosti o 70%. Zjištěný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Rokycany a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 60%). PK MPSV po zhodnocení předložených lékařských zpráv uvedených v posudku uznala žalobce invalidním pro invaliditu třetího stupně od 23.5.2014, tj. od stejného data jako lékař ČSSZ v řízení o námitkách.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 23.5.2014 invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 5.11.2015, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 72/2015-39 ze dne 25.1.2016, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ, tak i v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 20.5.2015.

Soud ještě pro úplnost upozorňuje žalovanou, že není-li přiznána výplata invalidního důchodu pojistěnci od data vzniku invalidity, musí být tato skutečnost rovněž obsažena ve výroku rozhodnutí a zdůvodněna v jeho odůvodnění. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo zjištěno, že žalobce požadoval ve své žádosti ze dne 12.1.2015 přiznat invalidní důchod

od skončení výplaty nemocenských dávek, které mu byly vypláceny od 21.3.2014 do 7.3.2015, proto změna data vzniku invalidity na 23.4.2014 tedy neměla vliv na přiznání invalidního důchodu od 8.3.2015; avšak v předcházejícím rozhodnutí ze dne 13.3.2015 v tomto směru nebyla ani zmínka, i když byl uznán invalidním od 7.11.2014 a invalidní důchod mu byl přiznán až od 8.3.2015.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto mu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 25. ledna 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně